

52260810: สาขาวิชาพัฒนศึกษา

คำสำคัญ: ทุณวัฒนธรรม / การพัฒนา / กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ

เรณู เหมือนจันทร์ไชย: ทุณวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาในกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจังหวัดนครปฐม. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: รศ.ดร. คณิต เขียววิชัย และ ผศ.ดร. นพพร จันทรนาชู. 376 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาลักษณะของวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจังหวัดนครปฐม 2. เพื่อวิเคราะห์ของวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ และ 3. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำเพื่อการพัฒนาชุมชน ใช้รูปแบบการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาในพื้นที่ บ้านเกาะแรด ต.บางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม และศึกษาบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่อื่นๆ เช่น บ้านไผ่หูช้าง ต.ไผ่หูช้าง อ.บางเลน บ้านหัวถนน ต.ดอนพุทรา อ.ดอนตูม บ้านดอนทอง ต.ดอนทอง อ.กำแพงแสน และบ้านแหลมมะเเจา 2 ต.ลำลูกบัว อ.ดอนตูม จ.นครปฐม

ผลการศึกษา พบว่า

1. ลักษณะของวัฒนธรรมเป็นคุณค่าและมูลค่าของวัฒนธรรม 5 กลุ่ม คือ วัฒนธรรมการอยู่อาศัยและวิถีชีวิต วัฒนธรรมการทำมาหากิน วัฒนธรรมการแต่งกาย เสื้อผ้า การประดับตกแต่ง วัฒนธรรมการดูแลสุขภาพ และ วัฒนธรรมศาสนาและความเชื่อ มีอยู่ 3 ลักษณะคือ วัฒนธรรมส่วนที่แฝงฝังอยู่ในกาย วัฒนธรรมส่วนที่อยู่ในรูปของวัตถุ วัฒนธรรมส่วนที่อาศัยการสถาปนา ทุนเหล่านี้มีพัฒนาการแตกต่างกันไปในยุคสมัยปู่ย่าตายาย สมัยพ่อแม่ สมัยผู้สูงอายุ และสมัยคนปัจจุบัน

2. ลักษณะพัฒนาการวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัย เป็นไปในรูปแบบการอนุรักษ์ การพัฒนา หรือการนำวัฒนธรรมอื่นมาใช้แทนบ้าง และการปล่อยให้สูญหายไปบ้าง ตามเงื่อนไขของปัจจัยหรือบริบท เป็นต้นว่า จำนวนประชากร การติดต่อกับสังคมอื่น วัฒนธรรมอื่นเข้าสู่ชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมให้สามารถสนองตอบต่อความจำเป็นและความต้องการที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นๆ

3. ลักษณะการใช้วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชุมชน ปัจจุบันส่วนใหญ่ใช้วัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงมูลค่าเป็นเงินทองโดยตรง จากนั้นจึงนำเงินทองที่ได้มาใช้เข้าถึงคุณค่าความจำเป็นและความต้องการภายหลัง เช่น ทำนาขายข้าวหมด นำเงินที่ได้ซื้อข้าวกิน ส่วนน้อยที่ใช้ทุนวัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงคุณค่าโดยตรง เช่น โครงการอนุรักษ์และพัฒนาภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์

ปัจจุบันวัฒนธรรมในกลุ่มวัฒนธรรมของชุมชนยังพร้อมเป็นพลังพัฒนาชุมชนสู่ความสุข หากได้อนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสมและสมดุลในลักษณะการใช้วัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงคุณค่าและมูลค่าตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการใช้ทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ เชิงปฏิบัติการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรใช้ทุนวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือพัฒนาชุมชนบนฐานการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และ เชิงวิชาการ ควรส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรมในกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ให้มากขึ้น

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. .... 2. ....

52260810: MAJOR: DEVELOPMENT EDUCATION

KEY WORD: CULTURAL CAPITAL/ DEVELOPMENT/ THAI SONG DAM

RENU MUANJANCHOEY: CULTURAL CAPITAL FOR THAI SONG DAM' S DEVELOPMENT IN NAKHON PATHOM PROVINCE. THESIS ADVISORS: ASSOC. PROF. KANIT KEAWWICHAI, Ph.D. AND ASST. PROF. NOPPORN CHANTARANAMCHOO. Ed.D. 376 pp.

This study aims to 1) explore the characteristics of cultural capital of the Thai Song Dam ethnic group in Nakhon Pathom Province, 2) to analyze the cultural capital of the Thai Song Dam ethnic group, and 3) to study the cultural capital of the Thai Song Dam ethnic group for community development. As a qualitative research, this community-based study used Ban Ko Raed Village, Bang Pla Sub-district, Bang Len District, in Nakhon Pathom Province as its main study area as well as other areas in the same province for further information about social and cultural contexts such as Ban Phai Hu Chang Village, Phai Hu Chang Sub-district, Bang Len District; Ban Hua Thanon Village, Don Phutsa Sub-district, Don Tum District; Don Thong Village, Don Thong Sub-district, Kamphaeng Saen District; and Ban Laem Kachao 2 Village, Lam Luk Bua Sub-district, Don Tum District, in Nakhon Pathom Province.

According to the findings, it was found that the characteristics of the cultural capital in the study area existed in three forms, namely embodied state, objectified state and institutionalized state. First, the embodied cultural capital included value and worth of ideas, knowledge, beliefs, values, attitudes, capabilities and intelligence. Second, the objectified cultural capital presents itself through the value and worth of appearance, sound, smell, taste and touching. Third, the institutionalized cultural capital comprises the value and worth of behavioral patterns in the forms of customs, traditions and rites, as seen in cultural groups in the communities, within which cultural capital has been adopted for community development from one generation to the next.

Presently, in terms of community development in Ban Ko Raed Village, the cultural capital is more adopted directly to achieve monetary 'value', resulting in changes of original cultural capital, the emergence of modern advancements, and, in some cultural groups, loss of local culture; and partially affecting the natural resources and environment of the communities. Therefore, for the sake of self-adaptation, the community members are required to adopt their local culture in order to keep the existence of their community in balance. This paves the way for establishing guidelines for community development in the economic, social, cultural, natural-resource-related, and environmental aspects. Subsequently, these guidelines will transform either value or worth into a dynamic force, enhancing community happiness and strength, and empowering community members in a balanced and sustainable manner.

As a result of these findings, three suggestions can be offered. First, in terms of governmental policy, the importance of the cultural dimension should be emphasized for national development. Second, in terms of policy implementation, cultural capital should be used as a means for community development through an actual participatory approach and process. Third, in academic terms, further research on cultural capital in other ethnic communities could be more promoted.

Department of Education foundation

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature .....

Academic Year 2014

Thesis Advisors' signature 1. .... 2. ....